

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203868
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118203868.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej v právnej veci žalobcu ISMA BA s.r.o., Páričkova 3/1090, 821 08 Bratislava, IČO: 47 156 139, práv. zast. ALMOND LEGAL s.r.o., Grosslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO:47 248 653, proti žalovanému Bytkomfort-BA, a.s., Železničiarska 13, 811 04 Bratislava, IČO: 35 736 275, práv. zast. UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., Mliekarenská 2, 821 09 Bratislava, o zaplatenie 15.032,78 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 25Cb/16/2018-352 zo dňa 18.3.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 25Cb/16/2018-352 zo dňa 18. 3. 2022 v napadnutom výroku II. potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.2.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 15.032,78 EUR s príslušenstvom a trovy konania.

3. Podaním doručeným súdu dňa 17. 3. 2022 žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu. Ako dôvod späťvzatia žaloby žalobca uviedol, že až na základe súdom nariadeného dokazovania predložil žalovaný relevantné doklady, na základe ktorých žalobca posúdil opodstatnenosť výdavkov žalovaného vynaložených pri správe bytového domu. Žalobca mal za to, že spor bol vyvolaný a vedený výlučne z dôvodov na strane žalovaného a preto má žalobca nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 2 C.s.p., resp. ak sa súd s aplikáciou predmetného ust. nestotožní žiadal, aby súd v súlade s § 257 C.s.p. nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán.

4. Žalovaný vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby a žiadal, aby súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému v plnom rozsahu, s tým, že dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 C.s.p. v konaní žalobcom neboli tvrdené vôbec a takým dôvodom nemôže byť skutočnosť, že súdny spor bol vedený a vyvolaný výlučne z dôvodov na strane žalovaného, nakoľko žalobca sa podaním žaloby domáhal ochrany domnelého a neexistujúceho práva. Na základe uvedeného súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p. zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že procesné správanie žalovaného, keď doložil do súdneho spisu dôkazy nemožno považovať za plnenie a konanie v intenciách žalobného návrhu, nakoľko žalobca

sa v konaní nedomáhal vydania predmetných listinných podkladov, ale zaplata sumy vo výške 15.032,78 EUR s prísl.. Skutočnosť, že po predložení dôkazov žalobca prehodnotil opodstatnenosť žaloby nemožno v otázke zavinenia na zastavení konania pričítať na ťarchu žalovanej strany, nakoľko žalobca má dispozičné právo so žalobou a je jeho rozhodnutím, či na základe jemu v tom čase dostupných podkladov rozhodne spor iniciovať podaním žaloby a po jej podaní vo svetle nových dôkazov, či na jej podaní zotrvať. Súd prvej inštancie nemá za preukázané, že existuje relevantná súvislosť medzi uvedeným konaním žalovaného, resp. jeho dôsledkami a späťvzatím žaloby. Konajúci súd mal za to, že žalobca upustil od žalobnej požiadavky keďže posúdil opodstatnenosť výdavkov žalovaného vynaložených pri správe bytového domu a vzhľadom na závery posúdenia sa rozhodol v konaní nepokračovať, pričom týmto v konečnom dôsledku zaviniť zastavenie konania.

6. K aplikácii ust. § 257 C.s.p. súd prvej inštancie uviedol, že z podania žalobcu, ktorým vzal žalobu späť nevyplývajú také zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by bolo potrebné pri určení povinnosti náhrady trov konania výnimočne prihliadnúť a zároveň žalobca existenciu takýchto dôvodov žiadnym spôsobom nepreukázal.

7. Proti II. výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca, poukázal na ust. § 8a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/182/20160701%23paragraf-8b.odsek-2.pismeno-h>>zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“) v znení účinnom do 31.8.2018, podľa ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva. Žalovaný uviedol, že dôvodom podania žaloby bola skutočnosť, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z cit. ust. § 8a ods. 2 zák. o vlastníctve bytov, nakoľko vlastníkom bytov a nebytových priestorov nepredložil vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia, správu o svojej činnosti za rok 2014 a neodovzdal žiadne písomné materiály súvisiace so správou domu. Až po tom, ako žalovaný doložil kompletne podklady, ktoré bol v zmysle cit. ust. § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov povinný predložiť najneskôr pri ukončení správy, mal žalobca potrebné informácie o hospodárení s majetkom vlastníkov bytov počas výkonu správy žalovaným, aby mohol relevantne posúdiť opodstatnenosť výdavkov žalovaného vynaložených počas výkonu správy žalovaným.

8. Žalovaný zdôraznil, že uvedený súdny spor, ako vyplýva z vyššie uvedeného, bol vyvolaný výlučne z dôvodu neplnenia zákonných povinností žalovaného podľa ust. § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov ako predchádzajúceho správcu bytového domu. Napriek uloženiu povinnosti zo strany súdu predložiť dokumentáciu týkajúcu sa bytového domu, žalovaný opakovane predkladal nekompletné výpisy z účtov, do dnešného nepredložil správu o činnosti správcu za rok 2014, a zahľcoval súdny spis dokumentáciou, ktorá nebola úplná, relevantná a miestami so súdnym konaním žiadnym spôsobom nesúvisela. Až spolu s vyjadrením zo dňa 1.2.2022 predložil žalovaný dokumentáciu, na základe ktorej mohol žalobca aspoň čiastočne objektívne posúdiť relevantnosť výdavkov žalovaného vynaložených pri správe bytového domu. Preto je žalobca presvedčený, že je nepochybné, že medzi konaním žalovaného a zastavením konania je priama súvislosť.

9. K možnému uplatneniu § 257 C.s.p. žalobca uviedol, že toto ustanovenie slúži na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, nedostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Žalobca je presvedčený, že zodpovednosť za vznik a aj priebeh sporu niesol výlučne žalovaný. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v časti výroku o náhrade trov konania tak, že prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 256 ods. 2 C. s. p. a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V prípade, ak sa odvolací súd nestotožní s aplikáciou ust. § 256 ods.

2 C. s. p., navrhol, aby súd zmenil napadnuté uznesenie v časti výroku o náhrade trov konania v súlade s ust. § 257 C. s. p. tak, že neprizná náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. V prípade zastaveného konania súd nerozhoduje o trovách konania podľa zásady úspechu, ale podľa zásady procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Vyžaduje sa tu zodpovednosť za zavinenie strany, ktorej úkon, resp. správanie malo za následok zastavenie konania s tým, že otázka zavinenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, podľa procesného výsledku. O tom, či bol návrh dôvodne podaný, pritom treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojí (napr. splní žalovanú povinnosť). Keď má správanie, ktoré spôsobilo (vyvolalo) zastavenie konania, ísť na ťarchu žalovaného, musí ísť vždy o procesnú situáciu, kedy bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Otázkou, či a ktorá strana zavinila jeho zastavenie, otázku dôvodnosti podanej žaloby, môže teda súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej a i po zastavení konania, by súd ďalej mal skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej.

16. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 ods. 1 C.s.p. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie strany sporu, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby.

17. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že k splneniu žalovanej povinnosti /k zaplateniu žalovanej sumy vo výške 15.032,78 EUR/ nedošlo. Žalobca sa žalobou vo veci samej domáhal zaplatenia žalovanej sumy, nedomáhal sa splnenia povinnosti žalovaným vydať listinné doklady, preto správne súd prvej inštancie ustálil, že zavinenie za zastavenie konania možno pričítať výlučne žalobcovi, ktorý sa rozhodol v konaní nepokračovať a zobral žalobu späť, napriek skutočnosti, že žalovaná suma nebola žalovaným uhradená, čím žalovaný nesplnil žalovanú povinnosť. Pokiaľ žalobca netrval na prejednaní sporu, nedomáhal sa viac v konaní zaplatenia žalovanej sumy, pravdepodobne z dôvodu, že posúdil opodstatnenosť výdavkov žalovaného vynaložených pri správe bytového domu, zavinil zastavenie konania .

18. Odvolací súd súčasne dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). Aplikácia tohto

ustanovenia prichádzala do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Je akceptovateľné, aby išlo tak o skutočnosti súvisiace s priebehom konania, ako aj o skutočnosti existujúce mimo konania (najčastejšie pomery strany). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán sporu v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany sporu. Vo všeobecnosti teda možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán sporu, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech. Podľa odvolacieho súdu nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., pretože nie sú splnené dve základné podmienky a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Túto normu nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základe zásady rozhodovania o trovách konania, ktorou je v tomto prípade zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie.

19. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Zároveň je potrebné uviesť, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému ako úspešnej strane v konaní, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

21. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).